

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11Csp/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220201383
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6220201383.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, právne zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému X. Č., Z.. XX. XX. XXXX, B. Q. XXX, XXX XX Q., o zaplatenie 629,51 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 536,26 Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 536,26 Eur počnúc od 17. 04. 2018 až do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 70 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 20.08.2020 doručil žalobca tunajšiemu súdu žalobu, ktorou sa voči žalovanému zaplatenia sumy 629,51 EUR spolu s úrokom vo výške 24,00 % ročne z dlžnej úverovej istiny od 17.04.2018 do zaplatenia s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 611,51 EUR od 17.04.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty dňa 20.09.2017. Obsahom zmluvy bolo poskytnúť žalovanému revolvingový úver formou úverového rámca vo výške 5.000 EUR za účelom financovania kúpy spotrebného tovaru. Na druhej strane žalovaný mal záväzok vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou mesačných splátok. Žalovaný súhlasil, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania predajcovi, žalovanému vydal kreditnú kartu a poskytol dohodnuté platobné služby s tým spojené. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 536,26 EUR platbami vo vybraných obchodných miestach. Následne žalovaný nesplnil svoj záväzok splácať úver riadne a včas a neuhradil žalobcovi žiadnu čiastku. Z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok žalobca dňa 16.04.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa Úverovej zmluvy žalovaný bol povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v plnom rozsahu. Zároveň žalobca mal právo požadovať z dôvodu omeškania žalovaného s peňažným plnením úrok z omeškania od žalovaného. Ku dňu doručenia žaloby bol dlh žalovaného vo výške 629,51 EUR (536,26 EUR zvyšok neuhradenej istiny úveru, 69,16 EUR dlžné úroky z úveru, 6,09 EUR dlžné poistné, 18,00 EUR náklady spojené s uplatnením pohľadávky). Zároveň žalobcovi bol povinný zaplatiť ročný úrok z úverovej istiny vo výške 24,00 %, t. j. zo sumy

536,26 EUR od 17.04.2018 do zaplattenia a 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 611,51 EUR od 17.04.2018 až do zaplattenia.

2. Okresný súd Veľký Krtíš dňa 03.09.2020 vydal platobný rozkaz, č. k. 11Csp/50/2020-43, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Okresný súd Veľký Krtíš preto uznesením č. k. 11Csp/50/2020-51 zo dňa 06.10.2020 platobný rozkaz zrušil v zmysle § 266 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Okresný súd Veľký Krtíš dňa 03.11.2020 zverejnil na úradnej tabuli súdu oznámenie o podanej žalobe na webovej stránke súdu podľa § 116 ods. 2 CSP a žalovaného v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k pripojenej žalobe vyjadril v lehote do pätnástich dní. Pokiaľ nárok neuznáva, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný si výzvu na adrese svojho trvalého bydliska neprevzal. Zásielka mu však bola doručená podľa § 111 ods. 3 CSP (fikciou doručenia) dňa 25.11.2020.

4. Hodnota sporu nepresahuje 1.000,- EUR, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a pojednávanie na prejednanie sporu nenariaďoval.

5. Na úradnej tabuli a webovej stránke súd dňa 30.12.2020 oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku v zmysle § 219 ods. 3 CSP a dňa 15.01.2021 rozsudok verejne vyhlásil.

6. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi: Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.09.2017 na č. I. 18-22, výpisom z úverového účtu č. I. 23, potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov zo dňa 30.06.2020 na č. I. 24, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.04.2018, predžalobnou výzvou a výkazom o doručení zásielky na č. I. 24-25.

7. Na danom základe súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca uzatvoril dňa 20.09.2017 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č.: XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“) za účelom financovania kúpy spotrebného tovaru. Podľa predmetu zmluvy vyjadreného v čl. 1 Základné podmienky ZoRSÚ, bod 1.1 vyplýva, že výška úverového rámca bola stanovená na úrovni 5.000,-Eur, aktuálna výška úverového rámca 550,- Eur, výška mesačnej splátky - minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, splatnosť mesačnej splátky 10.deň v mesiaci, výška úrokovej sadzby - 24 % p. a., RPMN 26,83 %, priemerná RPMN 21,50 %, odplata 24,00 %, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dohodnutá 10.deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, zvolený súbor poistenia - komplexný balík poistenia, poplatok za poistenie 5,29 %. Zmluvné ustanovenie ďalej uvádza predpoklady pre výpočet RPMN berúc do úvahy výšku čerpania revolvingového úveru 550 EUR, výšku mesačnej splátky 52,01 EUR s poplatkom za kreditnú kartu 0 € a splatenie úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Podľa zmluvy pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na uhradenie poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Ďalej súd z obsahu Zmluvy mal preukázané, že bola uzatvorená na neurčitú dobu (bod 2.1 zmluvy) a obsahovala dohodu o poistení, ktoré si žalovaný zvolil - Komplexný balík poistenia za poplatok 5,29% mesačne. Zo zmluvy rovnako vyplýva, že žalovaný sa oboznámil s Formulárom o dôležitých zmluvných podmienkach uzatvárania poistenia, rovnako aj s Rámcovou zmluvou o poistení č. CTM3027M uzavretou medzi žalobcom a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., platnou v čase podpisu zmluvy a taktiež s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa uvedené poistenie riadi. S uvedenými súhlasil a svojím podpisom na Zmluve vyjadril súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si sám zvolil. Súčasťou zmluvných dojednaní podľa čl. 7, 7.1. písm. a) bola možnosť žalobcu pre prípad, že žalovaný nesplácal poskytnutý revolvingový úver riadne a včas vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru a požiadať žalovaného o splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú určil žalobca (banka) v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Podľa výpisu z účtu (žalovaného č. I. 23) súd mal preukázané, že žalovaný spolu vyčerpal finančné prostriedky vo výške 536,26 EUR, pričom svoj záväzok vôbec nesplácal dohodnutým spôsobom ani čiastočne a ku dňu doručenia žaloby nezaplatil žiadnu splátku. Podľa potvrdenia žalobcu zo dňa 30.06.2020 vyplýva, že vyčerpaná čiastka finančných

prostriedkov z poskytnutého úverového rámca v sume 536,26 EUR bola použitá na odfinancovanie kúpy spotrebného tovaru. Z písomného oznámenia zo dňa 30.04.2008 súd mal preukázané, že zo strany žalobcu došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru ku dňu 16.04.2018 (č. I.24). Žalobca doručil oznámenie o mimoriadnej splatnosti na adresu žalovaného uvedené v zmluve.

8. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy do 20.09.2017 (ďalej len „Občiansky zákonník“); spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa ust. § 497 zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“); zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

16. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. g) ZoSÚ; poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

18. Podľa ust. § 21 ods. 1 a 2 ZoSÚ; veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a

poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

19. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

20. Podľa ust. § 1 ods. 4 Nariadenia; na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

21. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

22. Na podklade listinných dôkazov súd mal preukázané, že medzi spornými stranami vznikol zmluvný záväzkový vzťah na základe „Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“, ktorý vzhľadom na postavenie zmluvných strán pri uzatváraní a plnení zmluvy súd právne kvalifikoval ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. OZ. Z uvedeného je zrejmé, že zo strany žalobcu bol žalovanému poskytnutý úverový rámec (dojednaná výška peňažných prostriedkov) za účelom financovania nákupu spotrebného tovaru prostredníctvom kreditnej karty. Žalobca podľa Občianskeho zákonníka mal postavenie dodávateľa a žalovaný, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti bol dlžníkom, pričom mal postavenie spotrebiteľa. Z textu zmluvy vyplýva, že zmluva bola vyhotovená na formulári bez možnosti žalovaného meniť obsah a text tejto zmluvy, do ktorého boli vpísané údaje o osobe žalovaného. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru formou revolvingu, preto súd uvedený zmluvný vzťah posudzoval aj v zmysle ustanovení osobitného zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Charakteristickým znakom úveru revolvingového typu, je že veriteľ poskytuje dlžníkovi určitý úverový rámec, z ktorého dlžník môže opakovane čerpať peňažné prostriedky a súčasne spláca priebežne už vyčerpanú časť tohto úverového rámca. Následne po čiastočnom splatení úverového rámca dlžník môže opätovne čerpať finančné prostriedky do výšky poskytnutého limitu bez uzatvárania ďalšej úverovej zmluvy.

23. Súd preto bol povinný vykonať súdnu kontrolu jednotlivých zmluvných ustanovení obsiahnutých v texte zmluvy a zistiť, či žalobcu stíha sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru z dôvodu absencie náležitostí ZoSÚ.

24. Najskôr sa súd zaoberal výškou nákladov spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ktoré odzrkadľuje ukazovateľ RPMN, ktorá podľa zmluvy bola dohodnutá vo výške 26,83 % za obdobie 12 mesiacov pri čerpanej čiastke úveru vo výške 536,26 EUR. Na základe štatistických údajov zverejnených Ministerstvom financií SR (Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2017) na webovej stránke ministerstva vo vzťahu k ostatným novoposkytnutým spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou nad 6 do 12 mesiacov vrátane vyplýva, že priemerná RPMN bola na úrovni 12,81%. Prítom zmluva udáva informáciu o priemernej RPMN na úrovni 21,50 %. Žalobca teda nesprávnym spôsobom v Zmluve vyjadril informáciu o prímernej RPMN. Reálne náklady, ktoré bol žalovaný povinný zaplatiť za poskytnutie úveru boli omnoho vyššie ako priemerné náklady (priemerná RPMN), za ktoré banky v rovnakom čase poskytovali štandardne úvery. Takýto postup žalobcu je neprípustný, pretože údaj o priemernej hodnote RPMN

nie je len formálnym resp. samoúčelným údajom, pretože má pre spotrebiteľa dôležitú výpovednú hodnotu v podobe informácie akú najvyššiu prípustnú mieru nákladov za jemu poskytnutý úver v bankách môže očakávať, ktorý údaj by nemal byť v jednotlivom prípade bezdôvodne prekročený, inak by nebol zákonodarcom vyžadovaný ako podstatná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. z) ZoSÚ).

25. Zároveň žalobca nesprávne deklaroval aj údaj o RPMN, ktorú v Zmluve uviedol na úrovni 26,83 %. Pre výpočet uvedeného ukazovateľa RPMN do údajov nezahrnul sumu určenú na úhradu poistného, čo deklaroval žalobca priamo v ustanovení čl. 1, bod 1.1. predmetnej Zmluvy. Postupoval v rozpore s ustanovením § 2 písm. g) ZoSÚ, ktoré upravuje, že do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru patria náklady na úhradu poistného. Dojednanie poistného vyplýva zo zmluvných ustanovení a bolo konkrétne dohodnuté v čl. 6.1. Zmluvy v rozsahu - Komplexný balík poistenia. Uvedená vada zmluvy má za následok nedodržanie zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, pretože zmluva vyjadruje nesprávny údaj o RPMN.

26. Taktiež v zmluve bol nesprávne uvedený údaj o odplate vo výške 24,00 %. Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvorí úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Podľa zmluvy vyplýva, že žalobca zmluvnú odplatu vyjadril úrokom dohodnutým v sadzbe 24,00 % ročne, ktorá takmer 4 - násobne presahuje hodnotu priemernej úrokovej miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) v mesiaci 09/2017 pri úveroch so splatnosťou do jedného roka podľa údajov evidovaných a zverejňovaných NBS. Podľa štatistických údajov zverejnených NBS vyplýva, že hodnota ročnej úrokovej sadzby sa rozhodnom čase (v čase uzatvorenia zmluvy) pohybovala vo výške 6,49 % ročne podľa stavu zisteného z poskytnutých úverov a vo výške 4,56 % ročne pri nových úveroch. Vzhľadom na ustanovenie § 1 ods. 4 a § 1 ods. 1a Nariadenia nemohla výška odplaty presiahnuť 2 - násobok priemernej RPMN pri obdobnom úvere t. j. čiastku 25,62 %. Zo zmluvy ale vyplýva, že hodnota RPMN vyjadrená v zmluve bola na úrovni 26,83 %, čím prekročovala zákonom stanovenú maximálne možnú a prípustnú odplatu v zmysle zákona. Celková odplata bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ), a preto je zmluvné dojednanie o odplate neplatné. Ustanovenie je neplatné aj z dôvodu rozporu dojednaní o odplate s dobrými mravmi vzhľadom na značný nepomer medzi poskytnutými plneniami zmluvných strán. Zmluva o úvere zo dňa 20.09.2017 je odplatná zmluva a v časti neplatné zmluvné dojednanie o odplate je možné oddeliť od ostatných častí zmluvy (§ 41 OZ). Uvedená vada zmluvy má za následok nedodržanie zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i), j) ZoSÚ, pretože zmluva vyjadruje nesprávny údaj o úrokovej sadzbe a odplate.

27. Zákonnou sankciou za nedodržanie označených osobitných náležitostí Zmluvy je skutočnosť, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 asi 1 písm. b), d) a g) ZoSÚ,

28. Po vykonanom dokazovaní súd mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej sume 536,26 Eur. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.04.2018 žalobca písomne informoval žalovaného, že celá úverová pohľadávka sa stala splatná ku dňu 16.04.2018. Žalobca v tomto postupoval v súlade so zmluvným ustanovením čl. 7, bod 7.1. Zmluvy a v zmysle § 565 OZ. Bez ohľadu na uvedený postup podľa obsahu Zmluvy by sa celá úverová pohľadávka stala splatná 10. deň v mesiaci 06/2020 vzhľadom na dohodnutú výšku mesačných splátok (výška splátky = 3 % z aktuálneho úverového rámca t. j. zo sumy 550 EUR, preto činila čiastku 16,50 EUR). Žalovaný na predmetnú zmluvu neuhradil žiadnu čiastku, preto súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu úveru vo výške 536,26 EUR (rozdiel sumy poskytnutej žalobcom v rámci úveru a výškou uskutočnených úhrad, t. j. 536,26 EUR - 0 EUR) spolu s príslušenstvom pozostávajúcím zo zákonných úrokov z omeškania. Základom pre priznanie nároku bol žalobcom tvrdený a listinnými dôkazmi preukázaný skutkový stav. Keďže žalobca v uvedenom rozsahu preukázal dôvodnosť svojho nároku a splnil si dôkaznú povinnosť uloženú v ust. § 154 CSP, súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi uvedenú sumu spolu s príslušenstvom.

29. V prevyšujúcej časti (t. j. v sume 69,16 EUR uplatnenej titulom dlžných úrokov z úveru, v časti dlžných úrokov z úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 536,26 EUR od 17.04.2018 do zaplatenia, v sume 6,09 EUR titulom dlžného poistného a v sume 18,00 EUR titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky) súd žalobu zamietol, pretože žalobu v tomto rozsahu považoval za nedôvodnú. S poukazom na záver súdu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nedôvodne uplatňoval príslušenstvo pohľadávky pozostávajúcej z nezaplatených úrokov z úveru.

30. Pokiaľ žalobca požadoval zaplatenie dlžného poistného vo výške 6,05 EUR a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18 EUR, nárok nebol dôkazmi preukázaný. Žalobca podľa dôkaznej teórie bol povinný označiť a pripojiť k žalobe dôkazy, na preukázanie žalobou tvrdených skutočností. Neuniesol v označenom rozsahu dôkazné bremeno, čím nepreukázal, že mu patrí nárok na poistné vo výške 6,09 EUR. Z totožného dôvodu nebolo možné posúdiť výšku nároku na poistné plnenie a výšku nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré žalobca nijako nepreukázal. Žalobe v tejto časti súdom nebolo možné vyhovieť.

31. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má nárok na zaplatenie úroku z omeškania. V zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vyplýva, že žalobcovi vznikol nárok na zákonný úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd z tohto dôvodu priznal žalobcovi úrok z omeškania z prisúdenej istiny, t. j. vo výške 5,00 % ročne zo sumy 536,26 EUR počnúc od 17.04.2018 až do zaplatenia.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP podľa zásady procesného úspechu na základe ktorého, ak mala strana vo veci úspech čiastočný úspech, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

33. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy v celkovej výške 629,51 EUR spolu s príslušenstvom (čiastky 536,26 EUR titulom zostatku úverovej istiny, čiastky 69,16 EUR titulom úrokov z úveru, čiastky 6,09 EUR titulom poistného, čiastky 18 EUR titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). V súdnom konaní bola žalobcovi rozsudkom priznaná suma 536,26 EUR s príslušenstvom (t. j. 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 536,26 EUR počnúc od 17.04.2018 do zaplatenia), pričom vo zvyšku súd žalobu zamietol. Procesný úspech žalobcu v spore preto predstavoval 85 % a procesný úspech žalovaného tvoril 15 %. V konaní bol teda úspešnejší žalobca, ktorého čistý procesný úspech je možné vyjadriť v rozsahu 70 % (85 % - 15 %). Súd z uvedeného dôvodu žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v miere priliehajúcej procesnej úspešnosti žalobcu v súdnom konaní podľa vyjadrených zákonných zásad. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).